

prayer, as well, and they say Kaddish and then the *Havdalah* [blessing, marking the end of Shabbat].

ואומרים קדיש ואחר כך מבדיל:

## KORACH FOR TUESDAY

TORAH

## קרח ליום שלישי

תורה

ימיו בקריאת חמשה פסוקים אלו שהם כנגד ה דמילוי הה דשם ב"ן להשאר בו הארה מתוספת הנפש מושבת שעברה

יא בכָּן אַתָּה וְכָל כְּנִשְׁתְּךָ  
דְּאִוְדִמְנַתוֹן עַל יְיָ וְאַהֲרֹן מֶה  
הוּא אֲרִי אֲתַרְעַמְתוֹן עֲלוֹהֵי:  
יב וְשִׁלַּח מֹשֶׁה לְמִקְרֵי לְדָתָן  
וְלֵאבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאָמְרוּ  
לֹא נִסְקָ: יג הַזֶּעַר אֲרִי  
אֲסַקְתָּנָא מֵאַרְעָא עֲבָדָא חֲלָב  
וְדָבַשׁ לְקַטְלוֹתָנָא בְּמִדְבָּרָא  
אֲרִי אֲתַרְבְּרַתָּ עֲלֵנָא אָף  
אֲתַרְבְּרָא: יד בָּרַם לָא

יא לָכֵן אַתָּה וְכָל־עַדְתְּךָ הַנִּעַדִים עַל־יְדוּהָ  
וְאַהֲרֹן מֶה־הוּא כִּי תִלְוְנוּ עֲלָיו: יב וַיִּשְׁלַח  
מֹשֶׁה לְקַרְא לְדָתָן וְלֵאבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב  
וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה: יג הַמַּעֲט כִּי הָעֲלִיתָנוּ  
מֵאֶרֶץ זֹבַת חֲלָב וְדָבַשׁ לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר  
כִּי־תִשְׁתַּרְרַר עֲלֵינוּ גַם־הַשְּׁתַרְרָר: שְׁנֵי יָד אָף

(11) Therefore, you and your entire company who are assembled against the Lord, but as for Aharon — what is he that you complain against him? (12) And Moshe sent to call Datan and Aviram, the sons of Eliav, but they said, We will not come up. (13) Is it not enough that you have brought us out of a land flowing with milk and honey to kill us in the desert, yet you seek also to exercise authority over us as well? (14) Furthermore you did not bring us to a

## RASHI

רש"י

(11) **Therefore** — *Because of this, "you and your entire company who are assembled" with you "are against the Lord," for I acted as His messenger in giving the priesthood to Aharon, and this rebellion is not against us [but against the Lord]* (Midrash Tanchuma Korach 6, Bamidbar Rabbah 18:9). (12) **And Moshe sent** — *From here we derive that one should not persevere in a dispute, for Moshe went out after them to try to conciliate them with peaceful words* (Midrash Tanchuma Korach 10, Sanhedrin 110a). **We will not come up** — *Their own mouths caused them to stumble, [by saying] that they will have nothing but downfall* (Midrash Tanchuma Korach 6, Bamidbar Rabbah 10). (14) **Nor have you given us** — *This statement refers back to "[you did] not [bring us]" stated above; meaning, You did not bring us up [to a land flowing with milk and honey], nor have You given us an inheritance of fields and vineyards. Yet you said to us, "I shall bring you up out of the suffering*

(יא) לָכֵן. בְּשִׁבִיל כֶּךָ אַתָּה וְכָל־עַדְתְּךָ הַנִּעַדִים אַתָּךְ עַל־ה', כִּי בִשְׁלִיחוֹתוֹ עֲשִׂיתִי לְתַת כְּהֻנָּה לְאַהֲרֹן וְלֹא לָנוּ הוּא הַמְּחַלְקֵת הַזֶּה: (יב) וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה וְגו'. (סנהדרין קי) מִכָּאן, שְׂאִין מְחֻזְקִין בְּמַחְלָקָת, שְׁהִיָּה מֹשֶׁה מְחֻזָּר אַחֲרֵיהֶם לְהַשְׁלִימָם בְּדַבְרֵי שְׁלוֹם: לֹא נַעֲלֶה. פִּיהֶם הִכְשִׁילָם, שְׂאִין לָהֶם אֵלָא יְרִידָה: (יד) וְתִתֶּן־לָנוּ. הַדָּבָר מוֹסֵב עַל "לֹא" הָאָמֹר לְמַעַלָּה, בְּלוֹמַר לֹא הִבִּיאוּתָנוּ וְלֹא נָתַתְּ לָנוּ נַחֲלַת שְׂדֵה וְכָרֶם, אֲמַרְתָּ לָנוּ (שְׁמוֹת ג): "אֲעֲלֶה אֶתְכֶם

לְאַרְעָא עֲבָדָא חֵלֵב וְדִבְשׁ  
 אַעֲלֵתְנָא וַיִּהְיֶה לָּנָא אַחְסָנַת  
 חֻקְלִין וְכַרְמִין הָעֵינִי גְבֵרִיא  
 הָאֲנֹנִי תִשְׁלַח לְעֹרָא לֹא נִסְק:  
 טו וַתִּקַּף לְמֹשֶׁה לְחֹדָא וְאָמַר  
 קָדָם יְיָ לֹא תִקְבַּל בְּרַעְוָא  
 קָרְבָּנֵהוֹן לֹא תִמְרָא דְחַד מִנְהוֹן

לֹא אֶל-אֶרֶץ זֶבֶת חֵלֶב וְדִבֵּשׁ הֵבִיאֲתָנוּ  
 וַתִּתֵּן-לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֵה וְכָרֶם הָעֵינִי  
 הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנְקַר לֹא נַעֲלֶה: טו וַיַּחַר  
 לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל-יְהוָה אֶל-תִּפֶּן  
 אֶל-מִנְחָתָם לֹא חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׂאָתִי

land flowing with milk and honey, nor have you given us an inheritance of fields and vineyards. Even if you gouge out the eyes of these men, we will not come up. (15) And Moshe was greatly distressed, and he said to the Lord; Do not accept their offering. I have not taken a donkey from any one of them,

### RASHI

רש"י

of Egypt" (Exodus 3:10) to a good Land. Now you did take us out of there, but you did not bring us to a land flowing with milk and honey. Instead, you decreed upon us to kill us in the desert, as you said to us, "in this desert your corpses shall drop." (14:29)

הָעֵינִי — Even if you send [policemen] to gouge out our eyes if we do not go up to you, still we will not go up.

**These men** — [Talking in the third party] As a person who hangs his own curse on his fellow. (15) לְמֹשֶׁה מְאֹד — [Meaning here that] he was very distressed, [not that he was angry]. **Do not accept their offering** — According to the simple meaning, [Moshe said.] Do not accept the incense that they will offer before You tomorrow. However its

Midrashic interpretation is, he said: I know that they have a share in the daily communal offerings. Also let their share [of offerings] not be accepted favorably before You. Let the Altar-fire leave it and not consume it (Midrash Tanchuma Korach 7, Bamidbar Rabbah 10). **I have not taken a donkey from any one of them** — I did not take a donkey from any one of them. Even when I went from Midyan to Egypt, and I placed my wife and sons on a donkey, and I should have taken that donkey from them, I took only of my own (Tanchuma Korach 7, Bamidbar Rabbah 10). And Targum Onkelos renders נִשְׂאָתִי as שְׁחָרִית, meaning "expropriated." In Aramaic, [the drafting into]

מַעֲנֵי מִצְרַיִם... אֶל-אֶרֶץ וְגו' — מִשֶּׁם הוֹצֵאתָנוּ וְלֹא אֶל אֶרֶץ זֶבֶת חֵלֶב וְדִבֵּשׁ הֵבִיאֲתָנוּ, אֲלֵא גֹזֶרֶת עָלֵינוּ לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר, שְׂאִמְרַתְךָ לָנוּ (בַּמְדַּבֵּר יד): "בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יָפְלוּ פְגָרֵיכֶם": הָעֵינִי הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַנִּקְרָא וְגו'. אֲפִילוּ אִתָּה שׁוֹלַח לְנַקֵּר אֶת עֵינֵינוּ אִם לֹא נַעֲלֶה אֵלֶיךָ, לֹא נַעֲלֶה: הָאֲנָשִׁים הָהֵם. בְּאֵדָם הַתּוֹלָה קָלְלָתוֹ בַּחֲבֵרוֹ: (טו) וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד. נִצְטַעַר עַד לְמָאוֹד: אֶל-תִּפֶּן אֶל-מִנְחָתָם. לְפִי פְשׁוּטוֹ: הַקְטָרֶת שֶׁהֵם מְקַרְבִּים לְפָנֶיךָ מִחַר, אֵל תִּפֶּן אֵלֵיהֶם. וְהַמְדַּרְשׁ אֹמֵר: יוֹדַע אֲנִי שֶׁיֵּשׁ לָהֶם חֵלֶק בְּתַמִּידֵי צַבּוֹר, אִף חֵלֶקֶם לֹא יִקְבַּל לְפָנֶיךָ לְרִצּוֹן, תִּנְיָחֵנוּ הָאֵשׁ וְלֹא תֵאכְלֵנוּ: לֹא חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׂאָתִי. לֹא חֲמוֹרוֹ שֶׁל אֶחָד מֵהֶם נִטְלָתִי, אֲפִילוּ (תַּנְחוּמָא) בְּשֶׁהֲלַכְתִּי מִמִּדְיָן לְמִצְרַיִם וְהִרְפַּבְתִּי אֶת אִשְׁתִּי וְאֶת בְּנֵי עַל הַחֲמוֹר וְהִיָּה לִי לְטַל אוֹתוֹ הַחֲמוֹר מִשְׁלָהֶם, לֹא נִטְלָתִי אֲלֵא מִשְׁלִי. וְתַרְגוּם אוֹנְקֵלוֹס: "שְׁחָרִית", לְשׁוֹן אֲרָמִי כִּי נִקְרָאת אֲנִי אֲנִי

## וְלֹא הִרְעֵיתִי אֶת־אֶחָד מֵהֶם:

שְׁחָרִית וְלֹא אֲבָאֲשִׁית יָת חֵד  
מִנְהוֹן:

nor have I wronged even a single one of them.

### RASHI

רש"י

*the king's service is called* שְׁחוּר.

שֶׁל מֶלֶךְ שְׁחוּר:

PROPHETS Samuel I 12

נביאים שמואל א פרק יב

ט וַאֲתַנְשִׂאוּ יָת פּוֹלְחָנָא דִּי  
אַלְהוֹן וּמְסַר יְתוֹהֵן בְּיַד  
סִיסְרָא רַב חֵילָא דְחַצוֹר וּבִידָא  
דְּפִלְשְׁתַּי וּבִידָא מַלְכָּא  
דְּמוֹאָב וַאֲנִיחוּ קֶרְבָּא בְּהוֹן:  
י וַיִּזְעִקוּ קִדְם יי וַאֲמָרוּ חֲבִנָא  
אַרִי שְׂבַקְנָא יָת פּוֹלְחָנָא דִּי  
וּפְלַחְנָא יָת בְּעֻלְיָא וַיִּת  
עֲשִׂתְרָתָא וַיִּכְעַן שִׁיבְנָא מִיַּד  
בְּעֻלֵי דְבְּכָנָא וַנְּפַלַח קְדָמָךְ:  
יא וַיִּשְׁלַח יי יָת גְּדֵעוֹן וַיִּת  
שְׁמִשׁוֹן וַיִּת יַפְתָּח וַיִּת שְׁמוּאֵל  
וַשִּׁיב יִתְכּוֹן מִיַּד בְּעֻלֵי  
דְּבִיכּוֹן מִסְּחוּר סְחוּר  
וַיִּתְיַבְּתוּן לְרוּחְצָן: יב וַחֲזִיתוּן  
אַרִי נְחֹשׁ מַלְכָּא דְּבְנֵי עֲמוֹן וַיִּי  
מַלְכְּכוֹן: יג וַיִּכְעַן הָא מַלְכָּא דְּאַתְרַעִיתוֹן דִּי שְׂאֵלְתוּן וְהָא מְנִי יי עֲלִיכּוֹן מַלְכָּא:

ט וַיִּשְׁפְּחוּ אֶת־יְדוּהָ אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֶתְּם בְּיַד  
סִיסְרָא שַׂר־צְבָא חַצוֹר וּבְיַד־פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ  
מוֹאָב וַיִּלְחֲמוּ בָּם: י וַיִּזְעִקוּ אֶל־יְדוּהָ וַיֹּאמֶר חֲטִאֲנוּ  
כִּי עֲזַבְנוּ אֶת־יְדוּהָ וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבְּעֻלִים וְאֶת־  
הָעֲשִׂתְרוֹת וְעַתָּה הִצִּילָנוּ מִיַּד אֵיבֵינוּ וַנַּעֲבֹדְךָ:  
יא וַיִּשְׁלַח יְדוּהָ אֶת־יִרְבֻעֵל וְאֶת־בְּדָן וְאֶת־יַפְתָּח  
וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיִּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד אֵיבֵיכֶם מִסְּבִיב  
וַתִּשְׁבוּ בְּטַח: יב וַתִּרְאוּ כִּי נָחֹשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עֲמוֹן בָּא  
עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיְדוּהָ  
אֱלֹהֵיכֶם מַלְכְּכֶם: יג וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר  
בְּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׂאֵלְתֶם וְהִנֵּה נָתַן יְדוּהָ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ:

(9) And when they forgot the Lord their God, he delivered them into the hands of Sisra, captain of the army of Chatzor and into the hands of the Philistines and into the hands of the king of Moav and they fought against them. (10) And they cried out to the Lord and they said; We have sinned because we have forsaken the Lord and served the baalim and the ashterot, but now save us from the hands of our enemies and we will serve You. (11) And the Lord sent Yeruba'al and Bedan and Yiftach and Shmuel and He saved you from the hand of your enemies that surround you and you dwelt securely. (12) And when you saw that Nachash the king of the children of Ammon is coming against you, you said to me; No! rather a king shall rule over us, when the Lord your God is your King. (13) And now, behold, here is the king which you have chosen, which you have requested and behold the Lord has appointed a king over you.

### RASHI

רש"י

(11) **Yeruba'al** — *this is Gideon. Bedan*  
— *this is Shimshon who descended from the*  
*tribe of Dan.*

(יא) יִרְבֻעֵל. זֶה גְּדֵעוֹן: בְּדָן. זֶה שְׁמִשׁוֹן שְׂבָא מִשִּׁבְט  
דָּן:

WRITINGS Psalms 73

כתובים תהלים פרק עג

יֵא וַיִּמְרוּן הַכֹּדֵיִן יַדַּע אֱלֹהֵא  
וְאִית מַגְדָּעָא בְּעֵלְאָה: יב הָא  
אֲלִין רְשִׁיעִיא דִּיתְבִּין  
בְּשִׁלּוּתָא בְּעֵלְמָא הֲדִין  
אֲדַבִּיקוּ נִכְסִין קְנוּ חֵילָא:  
יג בָּרַם לְסַרְיָקוּתָא וְכֹת לְבָבִי  
וְשׁוּגִית בְּבִירֵי יָדִי: יד וְהִוִּיתִי  
כְּתִישׁ כָּל יוֹמָא וּמְכַסְנוֹתִי לְצַפְרִירִי: טו

יֵא וַאֲמָרוּ אֵיכָה יַדַּע־אֵל וַיֵּשׁ דְּעָה בְּעֵלְיוֹן: יב הִנֵּה־  
אֱלֹהֵי רְשָׁעִים וְשִׁלְוֵי עוֹלָם הַשְּׁגוֹר־חֵיל: יג אֶךְ־רִיק  
זַכַּיְתִי לְבָבִי וְאַרְחֵץ בְּנִקְיוֹן כְּפִי: יד וְאֵהִי נִגְוָע  
כָּל־הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לְבִקְרִים: טו אִם־אֲמַרְתִּי אֶסְפָּרָה  
כְּמוֹ הִנֵּה דוֹר בְּנֵיךָ בַּגְּדָתִי:

(11) And they say; How does God know? Is there knowledge in the Most High?  
(12) Behold, these are the wicked, always at ease they accumulate riches.  
(13) Surely, I have cleansed my heart for naught and washed my hands in cleanliness. (14) For all day I have been plagued and my chastisement is apparent every morning. (15) If I would say, I will speak thusly, then the generation of Your children would I betray.

RASHI

רש"י

(12) **Behold, these are the wicked** — *they are [wicked] yet they are peace with the world.* הַשְּׁגוֹ — *[their wealth] increases.*  
(13) **For naught** — *I have cleansed my heart and in vain do we obey His commands for we are plagued all day.* (14) **And my chastisement** — *appears from morning to morning.* (15) **If I would say, I will speak thusly** — *as it is regarding this [topic].* **Then the generation of Your children would I betray** — *meaning, I would make them betrayers and wicked people.*

(יב) הִנֵּה אֱלֹהֵי רְשָׁעִים. הֵם וְהָרִי הֵם שְׁלוֹיִם בְּעוֹלָם: הַשְּׁגוֹ. הַגְּדִילוֹ: (יג) אֶךְ רִיק. הוּא מִזֶּה שְׁוֹכְתִי לְבָבִי וְעַל חֲנָם אֲנִי שׁוֹמְרִים מִצֹּתְתִי וְהָרִי אֲנִי נִגְוָעִים כָּל הַיּוֹם: (יד) וְתוֹכַחְתִּי. נִרְאִית מְבוֹקֵר לְבוֹקֵר: (טו) אִם אֲמַרְתִּי אֶסְפָּרָה. שְׂהוּא עַל זֹאת: הִנֵּה דוֹר בְּנֵיךָ בַּגְּדָתִי. כְּלוֹמַר אֲשִׁים אוֹתָם בּוֹגְדִים וְרְשָׁעִים:

Mishnah Gittin, chapter 5

משנה גיטין פרק ה

(1) [This chapter continues from the last , וּבַעַל חוֹב בְּבִינוּתִי, listing other enactments instituted for the benefit of the community.] Those who are damaged [if the one responsible for the damage does not have the money or other movable objects to pay with] are assessed [to be paid out] of [fields of] the best quality [although the Torah specifically mentions: “He must pay with the best of his field,” (Exodus 22:4) the *Tanna* of this Mishnah is Rabbi Yishmael who maintains that, Biblically, the verse is referring to the best field of the victim. Thus, where the best field of the victim is equal in quality to the worst field of the one responsible for the damage, he would be paying with his worst field; the Rabbis, therefore, instituted that he should pay with

רבנו עובדיה מברטנורא

א הַנִּזְקֵין שְׁמִין לָהֶם בְּעִידִית. אע"ג דמדאורייתא היא, דכתיב (שמות כ"ב) מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם, האי תנא

his own best field for the benefit of the community so that he should beware of causing damage]. A creditor [though the verse states: "The man to whom you are extending the loan will bring the security to you outside," (Deuteronomy 24:11) indicating, that he pays with the poorest quality, since it is his choice.

Hhowever, the Rabbis enacted that he is assessed to be paid out] of land of medium quality [for the good of the community, so that people would not refrain from lending money to the poor] and a woman's *ketubah* out of land of the poorest quality [since a woman desires marriage, there was no need to upgrade the method of payment]. Rabbi Meir says: A woman's *ketubah* is also paid out of medium [quality land; the *halachah* does not follow Rabbi Meir]. (2) [If one sold superior or medium quality fields which were mortgaged to a creditor] payment [for his liability] is not recovered from [the] mortgaged property where there are free assets available, even if they are only lowest grade land [and the creditor may not take the better field from the buyer]. [If a debtor died] payment from [the] orphans can be recovered only from the lowest grade of land [and we do not fear that people will refrain from lending, since one doesn't anticipate that the borrower will die]. (3) [If one purchased a stolen field and the rightful owner reclaimed it, the seller must return the money of the purchase, in addition to the value of the produce grown and any improvements made to the field. Whereas payment for the property itself can be recovered from the seller through other mortgaged properties (i.e., those properties which he sold to others afterwards), since the sale was recorded in a written contract, however,] payment for produce consumed and for the improvement of the property [which was not recorded in the contract and so, has the status of a non-recorded loan and payment], for support [by a man's heirs] of his widow and daughters is not recovered from mortgaged property, for the good of the public [since these amounts are totally unpredictable and one has

#### רבנו עובדיה מברטנורא

סבר דמיטב שדחו דניזק קאמר קרא, ומפני תקון העולם אמרו חכמים שישלם המזיק מעידית שבנכסיו, אע"פ שהם טובים מעידית של ניזק, כדי שיהיו נוהרים מלהזיק; **ובעל חוב בבינונית**. דמדאורייתא לא גבי אלא מזיבורית, דכתיב (דברים כד) והאיש אשר אתה נושה בו יוציא אליך את העבוט החוצה, ואין דרכו של אדם להוציא אלא הפחות שבנכסיו, ומפני תקון העולם אמרו בעל חוב בבינונית, כדי שלא תנעול דלת בפני לווי; **וכתובת אשה בזבורית**. דליכא למיחש בה לנעילת דלת. דיותר ממה שהאיש רוצה לישא, אשה רוצה להנשא: **ר"מ אומר כו'**. ואין הלכה כרבי מאיר: **ב אין נפרעים מנכסים משועבדים**. כגון לזה שמכר בינונית שלו שהיא משועבדת לבעל חוב, אין הבעל חוב יכול לטרוף אותה מן הלוקח אם נשאר אצל הלזה נכסים בני חורין, ואע"פ שאינן אלא זבורית: **ג אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות**. הגזול שדה ומכרה לאחר, חרעה וצמחה ועשאה פירות ובא נגזל וגבאה עם פירותיה מן הלוקח, אינו משלם הלוקח כי אם היציאה, וחוזר הלוקח על המוכר וגובה דמי הקרקע מנכסים משועבדים, שהרי מכרה לו באחריות וכתב לו שטר מכירה והרי היא מלוה בשטר, ואת הפירות מנכסים בני חורין ולא ממשועבדים; **וכן לשבח קרקעות**. אם השביחה הלוקח בנטיעת האילנות או בובל וכיוצא בזה: **ולמוזן האשה והבנות**. דתנאי כתובה הוא, ואת תהא יתבא בביתי ומתונא מנכסי, ובגן נוקבין דיהויין ליכי מנאי יהויין יתבין בביתי ומתונין מנכסאי וכו', כשבאות לגבות מזונותיהן אין גובים אלא מנכסים בני חורין ולא ממשועבדים: **מפני תקון העולם**. שהם דברים שאין להם

וכתבת אשה בזבורית. רבי מאיר אומר, אף כתבת אשה בבינונית: **ב אין נפרעין מנכסים משועבדים במקום שיש נכסים בני חורין, ואפלו הן זבורית. אין נפרעין מנכסי תומים, אלא מן הזבורית: ג אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות ולמוזן האשה והבנות מנכסים משועבדים, מפני תקון העולם.**

no way of protecting himself against them]. The finder of a lost article [where the owner claims that he did not return the entire find] is not required to take an oath, for the good of the public [so that people would not avoid picking up lost items]. (4) Orphans who [of their own free will] depend on a householder [to administer their estate although he was

not officially appointed as their guardian] or if their father appointed a guardian for them, it is his duty to tithe their produce. A guardian who was appointed by the father of the orphans is required to take an oath [when they come of age that he did not keep any of their possessions], but if he was appointed by the court, he need not take an oath [one who was appointed by the court does this on a voluntary basis and thus if you make him swear, people will refuse to become guardians. However, where he was appointed by the father, we assume that he had received some benefit to do so, and even if we make him swear, he will not refuse the guardianship]. Abba Shaul says: It is the opposite [when he is appointed by the court, he benefits in that he becomes known as a trustworthy individual and thus, he will not refuse the position even if he is made to swear; the *halachah* follows Abba Shaul]. One who ritually defiles [another's food, causing a loss of value] or mixes [*terumah* with them which then is only edible for priests decreasing its value] or makes [another's wine] a libation [for idolatry thus prohibiting one from benefitting from it in any manner]: If he does so inadvertently, he is not liable, but if deliberately, is liable [to compensate him; although Biblically, damage which is not physically noticeable is not considered damage, here, if he did so intentionally, the Rabbis obligated him to pay for the benefit of the public, to discourage such actions]. Priests who caused *pigul* [invalidated the sacrifice through improper thought] in the Temple if done intentionally [though this is damage which is not noticeable], he is obligated to pay for it. (5) Rabbi Yochanan ben Gudgedah testified regarding a deaf-mute girl who was given in

והמוצא מציאה, לא ישבע, מפני תקון העולם: ד יתומים שסמכו אצל בעל הבית או שמנה להן אביהן אפטרופוס, חייב לעשר פרותיהן. אפטרופוס שמנה אבי יתומים, ישבע. מנהו בית דין, לא ישבע. אבא שאול אומר, חלוף הדברים. המטמא והמדמע והמנסך בשוגג, פטור. במזיד, חייב. הכהנים שפגלו במקדש מזידין, חייבין: ה העיד רבי יוחנן בן גודגדה

#### רבנו עובדיה מברטנורא

קצבה ולא ידע כמה הם ולא מצי מזדהר: והמוצא מציאה. והחזירה, והבעלים אומרים שלא החזיר כולה: לא ישבע מפני תקון העולם. שאם אתה אומר ישבע אין לך אדם שמתפל במציאה להחזירה: ד יתומים שסמכו אצל בעל הבית. לעשות מעשיהם על פיו ולא שנתמנה להם אפטרופוס, אפ"ה כאפטרופוס הוא. אפטרופוס, בלשון רומי קורין לאב פאטר ולקטנים פטור"ס. ופירוש אפטרופוס אביהן של קטנים: שמינהו אבי יתומים ישבע. דאי לאו דאית ליה הנאה מיניה לא הוה ליה אפטרופוס, ומשום שבועה לא אתי לאמנועי: מנהו בית דין לא ישבע. דטובת חנם היא שזה עושה לב"ד לקבל דבריהם ולטרוח חנם ואי רמית עליה שבועה אתי לאמנועי: אבא שאול אומר חלוף הדברים. מנהו ב"ד ישבע, דבההיא הנאה דקא נפיק עליה קלא דאינש מהימנא הוא דהא סמכי עליה בי דינא, משום שבועה לא אתי לאמנועי. מינהו אבי יתומים לא ישבע, דטובת חנם עושה לו לטרוח עם בניו, ואי רמית עליה שבועה אתי לאמנועי. והלכה כאבא שאול: המטמא. טהרותיו של חברו: והמדמע. מערב תרומה בחולין של חברו. ומפסידו, שצריך למכרו לכהנים בזול: והמנסך. שמערב יין נסך ביין כשר ואוסרו בהנאה: במזיד חייב. ובדין הוא שיהא פטור, דהיזק שאינו ניכר לאו שמייה היזק, אלא מפני תקון העולם שלא יהא כל אחד ואחד הולך ומטמא טהרותיו של חברו ואומר פטור אני: הכהנים שפגלו. קרבנות, ששחטו וזרקו דמם במחשבת לאכול מהם חוץ לזמנו. ולא הורצו לבעלים: מזידים. שידעו שפטולים בכך: חייבים. לשלם דמיהן לבעלים, שהרי צריכין להביא אחרים, ואי נמי נדבה היא שאינו

marriage by her father [while she was a minor and under his jurisdiction and thus, she is, Biblically, considered a married woman] that she is divorced with a *get* [although she is mentally incompetent; since a divorce does not require her consent, she is divorced]; and that a[n orphaned] minor Israelite [who was] given in marriage [by her mother and brother] to a priest [though such a marriage is only valid, Rabbinically, still she] may eat [Rabbinically designated] *terumah* [and we do not fear lest she come to eat Biblically designated *terumah*] and [the Rabbis further decreed that] if she dies, her husband inherits her. [He also testified] regarding a stolen beam which was built into a large building that he [the victim] may be paid with money [rather than obligating the thief to return the stolen item] for the sake of the penitent [not to deter him from repenting]; and regarding a stolen sin-offering, where the public is not aware [that it is stolen] that [the Rabbis confiscated it from its rightful owners and gave the one offering possession of it (Tosfot Chadashim) and thus] it offers atonement [the Rabbis decreed this] for the sake of the Altar [had the offering not been valid, the priests would be hesitant to sacrifice offerings for fear that the animal was stolen and thus, the Altar would remain idle]. (6) There was no [law of] *sicricon* [extortionist of land] in Judea for those slain in war [i.e., at the time of the decree to kill the Jews in war. At that time if one gave his property to the soldiers in order to save his life, he gave him total possession, leaving him no recourse if that soldier subsequently sold it to another Jew]. From after [the termination of] the slaughter of the war, there is [the law of] *sicricon* [giving the victim legal recourse] there. How [does this law apply]? If a man buys a field from the *sicricon* and then buys it again from the original owner, his purchase is void [the original owner sold it to him out fear of the *sicricon*, but did not intend to transfer title to him] but if he buys it first from the original owner [who, at that point, is not under duress] and then from the *sicricon*, it is valid. If a man buys from the husband [a piece of a married woman's property or property which was the husband's, but was designated for the payment of the *ketubah*] and then buys it again from the wife, the purchase is void [she could say she only

#### רבנו עובדיה מברטנורא

חייב בתשלומין, מ"מ קשה בעיניו שלא הקריב קרבנו שהרי להביא דרוון היה מבקש: **ה על החרשת שהשיאה אביה.** ואע"ג דהויא אשת איש גמורה שהרי קבל אביה קדושיה כשהיא קטנה, אפ"ה יוצאה בגט, ומקבלת את גטה כשהיא חרשת, ואע"ג דלית בה דעתא, דאשה מתגרשת בעל כרחה, הלכך לא בעינן דעתה: **ועל קטנה בת ישראל שנשאת לכהן.** והיא יתומה, דלא הוי נשואים אלא מדרבנן: **שאוכלת בתרומה.** דרבנן. ולא גזרינן תרומה דרבנן אטו תרומה דאורייתא: **מריש.** קורה: **בירה.** בית גדול: **מפני תקנת השבים.** שאם אתה מצריכו לקעקע בירתו ולהחזיר המריש עצמו, ימנע מלעשות תשובה: **שלא נודעה לרבים.** שהיא גזולה: **שהיא מכפרת.** ואין צריך להביא אחרת: **מפני תקון מזבח.** שלא יהיו כהנים עצבים שאכלו חולין שנשחטו בעזרה, ונמצא מזבח בטל, שנמנעים מלעבוד עבודה: **ו לא היה סקריקון.** נכרי רוצח. כלומר לא דנו דין סקריקון, לומר שהקונה קרקע של ישראל מיד הנכרי רוצח, יהיה חייב לדון עם הבעלים: **בשעת הרוגי המלחמה.** בשעה שהיתה הגזירה קשה על ישראל ליהרג

went along with the sale to please her husband], but if he buys it first from the wife, and then, from the husband, it is valid. This [the law of the *sicricon*] was [the ruling] of the first Mishnah. The succeeding court, however, ruled that if a man buys property from the *sicricon*, he gives the original owner one quarter [of the value, the percentage which the Rabbis estimated that the extortionist, having acquired it for free, sold it below its value]. This however [after having given one fourth of the value, the buyer retains the field], is only the case when

the original owner is not in a [financial] position to buy it himself, but if he has the means to buy [the field himself], he has precedence before any other person. Rabbi assembled a court and they decided that if the property had been in the hands of the *sicricon* twelve months [and the original owner did not exercise his option], whoever purchases it first acquires title, but he gives the original owner one fourth. (7) A deaf-mute gestures [with his hands or head] and is gestured to. Ben Beteira says: He may also communicate with and is communicated to by lip-motions, where the transaction concerns movable property. Young children [from eight years old, if bright, through the age of ten, if they are of normal intelligence] their purchase or sale has validity regarding movable objects [in both cases, the Rabbis instituted this so that they can take care of their own basic needs]. (8) The following rules were declared in the interests of peace. A priest is called up first to read [in the Torah] and after him a Levite and then an Israelite, in the interests of peace. [On Shabbat, it is Rabbinically prohibited to carry objects in a joint courtyard. The Sages, however, allowed a procedure to permit carrying, where an *eruv* is made. The essential element in an *eruv* is its food value where all contribute one loaf of bread or matzah and place it in one the houses within the courtyard, which imparts to it the status of a dining center for all who participate in it; hence, the area now is viewed as if belonging to all of the residents jointly.] An *eruv* is placed in the room where it has always been placed, in the interests of peace [since people accustomed to seeing the *eruv* in that location would notice its absence and assume that people are carrying without an *eruv*]. [Pits used to be dug alongside water canals to collect water in case of future shortages; this was

#### רבנו עובדיה מברטנורא

במלחמה. שהלוקח ממנו באותה שעה היה מקחו קיים ולא היה צריך לדון עם הישראל בעל הקרקע, משום דאגב אונסיה דישראל הוה גמר ומקנה לסיקריקון. וקיי"ל ו"ב מ"ז: תלוחו וזבין זביניה זביני: אבל מהרוגי המלחמה ואילך. שלא היתה הגזירה ליהרג, דנו דין סקריקון, לומר שהקונה ממנו יעשה דין עם הבעלים. כמו שמפורש במשנה: מקחו בטל. דאמרינן מיראה עבד: לקח מן האיש. קרקע המיוחד לכתובת אשתו: מקחו בטל. דאמרה נחת רוח עשיתי לבעלי: נותן לבעלים רביעי. ששיערו, דסיקריקון מתוך שבחנם בא לידו מוזיל גביה רבעא: ז רומז ונרמז. מה שהוא רומז או שאחרים רומזים לו ונתרצה, הכל קיים. רמיזה, בידי ובראשו. קפיצה, עקימת שפתיים, שנאמר (איוב ה) קפצה פיה. ואינו סימן ניכר כמו רמיזה: במטלטלין. אם מכר מטלטלין. ואין הלכה כבן בתירה: הפעוטות. הקטנים כבן ז' כבן ח' אם הוא חריף ויודע בטיב משא ומתן. או כבן ט' ובן י' אם אינו חריף כל כך: מקחן מקח וממכרן ממכר

האשה, מקחו בטל. מן האשה ותור ולקח מן האיש, מקחו קיים. זו משנה ראשונה. בית דין של אחריהם אמרו, הלוקח מסיקריקון נותן לבעלים רביעי. אימתי, בזמן שאין בידן לקח. אבל יש בידן לקח, הן קודמין לכל אדם. רבי הושיב בית דין ונמנו, שאם שהתה בפני סיקריקון שנים עשר חדש, כל הקודם לקח, זוכה, אבל נותן לבעלים רביעי: ז חרש רומז ונרמז. בן בתירה אומר, קופץ ונקפץ, במטלטלין. הפעוטות, מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין: ח ואלו דברים אמרו מפני דרכי שלום. כהן קורא ראשון ואחריו לוי ואחריו ישראל, מפני דרכי שלום. מערבין בבית ישן, מפני דרכי שלום. בור שהוא קרוב לאמה



done by damming the canal and diverting temporarily the water.] The pit nearest the water canal is filled first, in the interests of peace. Traps for beasts, birds and fish [even those which have no inner space with which to hold the animals which would serve as a vehicle for the owner to take possession of them, nevertheless taking from them] is considered theft, in the interests of peace [although one cannot sue to recover it in court]. Rabbi Yose says: [The Rabbis

instituted that] it is actual robbery [and one may sue to recover it]. An object found by a deaf-mute, a mentally, incompetent person or a minor [though they are unable to effect a legal acquisition, if someone takes it away from them, it] is considered theft, in the interests of peace. Rabbi Yose says: [The Rabbis instituted that] it is actual robbery [and recoverable]. If a poor man cuts on the top of an olive tree, [to take olives which are due to the poor for someone else to take] that which is now lying [on the ground] beneath him is considered theft in the interests of peace. Rabbi Yose says: [The Rabbis instituted that] it is actual robbery [and recoverable]. Poor gentiles may not be prevented from gathering individual stalks (Leviticus 19:9), forgotten sheaves (Deuteronomy 24:19), and the corner of the field (Leviticus *ibid.*) [these being gifts to the poor], in the interests of peace. (9) A woman may lend to her friend who is suspect regarding the laws of *shemittah* [for example, she may be using produce which did not have *biur*] a sifter, a sieve, a hand-mill, or an oven [since all of these can be used for other purposes than the preparation of food]; however, she may not [actually] sort or grind with her [since she may be assisting in the preparation of prohibited food]. The wife of a *chaver* [one who is careful in the observance of the laws of purity and Levitical gifts] may lend to the wife of an *am ha'aretz* [one who is careless in the observance of the laws of purity

מתמלא ראשון, מפני דרכי שלום. מצודות חיה ועופות ודגים יש בהם משום גזל, מפני דרכי שלום. רבי יוסי אומר, גזל גמור. מציאת חרש שוטה וקטן, יש בהן משום גזל, מפני דרכי שלום. רבי יוסי אומר, גזל גמור. עני המנקף בראש הוית, מה שתחתיו גזל, מפני דרכי שלום. רבי יוסי אומר, גזל גמור. אין ממחין ביד עניי גוים בלקט ובשכחה ובפאה, מפני דרכי שלום: ט משאלת אשה לחברתה החשודה על השביעית, נפה וכברה ורחים ותנור, אבל לא תבור ולא תטחן עמה. אשת חבר משאלת לאשת עם

#### רבנו עובדיה מברטנורא

במטלטלין. ומתנתן מתנה. אחד מתנת בריא, ואחד מתנת שכיב מרע. אחד מתנה מרובה, ואחד מתנה מועטת: ח כהן קורא ראשון וכו'. כשהן שוין בחכמה. אבל אם הישראל גדול בחכמה, קודם לכהן וללוי, דממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ. הדין הוא דינא דגמרא. והאידינא נהוג שכהן אפילו עם הארץ קודם לחכם גדול שבישראל: מפני דרכי שלום. דמדאורייתא יכול הכהן לתת רשות למי שירצה שיקרא בתורה לפניו, ומפני דרכי שלום אמרו שיקרא הוא ראשון ולא יתן רשות לאחר שיקרא, דלא לייתי לאנצויי ולומר מפני מה הרשה לזה ולא לאחר. ולא שנא בשבתות וימים טובים דשכיחי רבים, ולא שנא בשני ובחמישי בזמן הזה, לעולם כהן קורא ראשון ואינו יכול לתת רשות לישראל שיקרא לפניו, כי היכי דלא ליתו לאנצויי. ואם אין שם כהן, נתפרדה החבילה, ולא יקרא לוי שני אלא כפי חשיבותו, ואית דאמרי לא יקרא לוי בתורה כלל, וכן המנהג: מערבין בבית ישן. בני חצר שרגילים ליתן עירובין בכל שבת בבית אחד, אין משנין את מקומן ליתנו בבית אחר: מפני דרכי שלום. שבני אדם שהיו רגילים לראות העירוב באותו בית, עבשו שאין רואים אותו יאמרו שמתלטלין בלא עירוב, ואיכא חשדא: בור שהוא קרוב. למוצא אמת המים הבא מן הנהר: מתמלא ראשון. ואחריו יתמלאו התחתונים: מצודות חיה. שאין להם תוך דליקני ליה כליו: יש בהן גזל מפני דרכי שלום. ולא נפיק בדיינים: רבי יוסי אומר גזל גמור. מדבריהם. ונפיק בדיינים. ומיהו מודה רבי יוסי דלא הוי גזל דאורייתא לעבור עליו בלאו. ואין הלכה כרבי יוסי: המנקה. חותך. כמו ונקף סבכי היער וישעיה י: ט החשודה על השביעית. לשמור פירות שביעית ולהצניעם מן הביעור ואילך: לא תבור ולא תטחון עמה.

and Levitical gifts] a sifter and a sieve and may even sort, grind or sift flour with her [and we do not fear that she is helping in the preparation of prohibited, untithed food since most *amay ha'aretz* do actually tithe their food. Furthermore, before the produce has

become wet, it is not susceptible to impurity and thus, there is no fear that she is defiling consecrated food]; however once she poured water [over the flour, it now becomes subject to *challah* (the gift of dough given to the priest) which is a consecrated food and now it also becomes susceptible to impurity therefore], she should not help her, for no assistance must be given to transgressors [since the *am ha'aretz*; his family and vessels are assumed to be in an impure state she is now defiling the dough and thus, defiling the *challah* which will be separated from it]. All these things [the lending of vessels and the offering of assistance] were allowed in the interests of peace. Gentiles may be encouraged [by extending one's best wishes to him for success] during the seventh year, but not Jews. In the interests of peaceful relationships, greetings [of “*Shalom*”] may be exchanged with them [even if they are idolaters and even on their religious holiday, though “*Shalom*” is occasionally used as a Name of G-d].

#### רבנו עובדיה מברטנורא

לסייעה, מפני שאסור לסייע בידים ידי עוברי עבירה בשעת העבירה: **לאשת עם הארץ**. החשודה על המעשרות: **ובוררת וטוחנת**. לפי שרוב עמי הארץ מעשרין חן: **אבל משתטיל המים**. בעיסה: **לא תגע עמה**. לפי שמשגלגלה הוטבלה לחלה, וקא מיטמאה מחמת כלים טמאים שהרי הוכשרה לקבל טומאה, וזו מסייעתה לגלגל ואסור לגרום טומאה לחלה: **ובולן לא אמרו בו'**. לא התירו להשאילם כלים ולסייעם בלא שעת עבירה עצמה, אלא משום דרכי שלום: **ומחזיקין ידי גוים**. לומר להם תחוקנה ידיכם: **ושואלים בשלומם**. כל הימים ואפילו ביום חגם. ואע"פ שמטיל שם שמים על הנכרי, ששלום אחד משמותיו של הקב"ה:

#### Gemara Gittin, 59b

גמרא גיטין דף נ"ט:

[The Mishnah states: The following rules were implemented in the interest of peace.] A priest is called up first to read [in the Torah]. From where do we know this? Rabbi Mateneh said: Because Scripture states: “And Moshe then wrote this Torah and gave it to the priests, Levi's descendants.” (Deuteronomy 31:9) Now, do we not know

that the priests are Levi's descendants? Rather, it comes to tell us that the priests come first and then the sons of Levi. Rabbi Yitzchak Nafchah says: [We derive it] from here: And the priests, the sons of Levi, will come near.” (ibid. 21:5) Now, do we not know that the priests are the sons of Levi? Rather, it comes to tell us, that the priests come first and then the sons of Levi. Rabbi Ashi says: [We derive it] from here: “The sons of Amram were Aharon and

כהן קורא ראשון וכו' מנהגי מילי אמר רב מתנה דאמר קרא (דברים ל"א) ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי אטו אנא לא ידענא דכהנים בני לוי גינהו אלא כהן פרישא והדר לוי. רבי יצחק נפחא אמר מהכא (שם כ"א) ונגשו הכהנים בני לוי אטו אנן לא ידעינן דכהנים בני לוי גינהו אלא כהן פרישא והדר לוי. רב אשי אמר מהכא (ד"ה א' כ"ג) ובני עמרם

Moshe and Aharon was separated to sanctify him as most holy.” (I Chronicles 23:13) Rabbi Chiya bar Abba says: From here: “You must sanctify him,” (Leviticus 21:8) Implying [give him precedence], in all matters of sanctification. It was taught in the School of Rabbi Yishmael: “You must sanctify him,” (Leviticus 21:8) [give him precedence] in all matters of sanctification, to open first [in anything of honor], to say the grace first and to choose his portion first. Asked Abaye of Rabbi Yosef: [Is this only] in the interest of peace? But did you not derive this from all the [aforementioned verses in the] Torah? It does derive from the Torah, but, its objective, is to maintain peace. But the entire Torah is also for the sake of promoting peace, as it is written: “Her ways are ways of pleasantness and all her paths are peace” (Proverbs 3:17)? Rather, said Abaye: We are to understand this in light of that which the Master said: For we learned: Two persons [who are taking food from one dish] wait for one another with the dish, but if there are three, they [the two others] need not wait [for the third to begin eating from the dish]. The one who breaks the bread stretches forth his hand [to the dip the bread into the dish first]. And if he wants to pay respect to his teacher or to a superior, he may do so. And the Master said regarding this, This is only at the table, but in a Synagogue, one may not do so [i.e., a priest may not defer to his teacher], since such deference may bring to quarreling. Said Rabbi Matneh: That which you said: That in a Synagogue one may not do so, this is true only on Shabbat or Festivals, when there is a large congregation present, but not [when the Torah is being read] on Mondays and Thursdays. Is that so? But did not Rabbi Huna [who was an Israelite] read first [in the place of the *kohen*] even on Shabbat and Festivals? Rabbi Huna was different because, even Rabbi Ammi and Rabbi Assi, who were the most distinguished priests in Israel, paid deference to him. Abaye said: If there is no priest [present during the reading of the Torah], the package falls apart [i.e., one need not call up a Levite before an Israelite]. And Abaye further declared: We have it on tradition that if there is no Levite [to call up second], a *kohen* reads in his place. Is this so? But did not Rabbi Yochanan say: One *kohen* may not read after another [*kohen*] because this might cast a suspicion on the first [*kohen*; people might suspect the first was not a proper *kohen* and that is why they called up another]?

אֶהְרֵן וּמֹשֶׁה וַיַּבְדֵּל אֶהְרֵן לְהַקְדִּישׁוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים. רַבִּי חִיָּיא בַר אָבָא אָמַר מִהֲכָא (וּיקרא כ"א) וְקִדְשָׁתוּ לְכָל דְּבָר שְׁבַקְדוּשָׁה. תָּנָא דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעְיָאל וְקִדְשָׁתוּ לְכָל דְּבָר שְׁבַקְדוּשָׁה לְפִתּוּחַ רֵאשׁוֹן וּלְבִרְךְ רֵאשׁוֹן וְלִיטוּל מְנָה יָפָה רֵאשׁוֹן. אָמַר לִיָּה אַבְבִּי לְרַב יוֹסֵף מִפְּנֵי דְרַכִּי שְׁלוֹם דְּאוּרִייתָא הִיא. אָמַר לִיָּה דְּאוּרִייתָא וּמִפְּנֵי דְרַכִּי שְׁלוֹם. כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה נִמְי מִפְּנֵי דְרַכִּי שְׁלוֹם הִיא דְכִתְיִב (משלי ג) דְרַכִּיָּה דְרַכִּי נֹעֵם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. אֵלָא אָמַר אַבְבִּי לְכַדְמַר. דְתַנְיָא שְׁנַיִם מִמְתִּינִין זֶה לְזֶה בְקַעֲרָה שְׁלֵשָׁה אֵין מִמְתִּינִין. הַבּוֹצֵעַ הוּא פּוֹשֵׁט יָדוֹ תַחֲלָה וְאֵם בָּא לְחָלוֹק כְּבוֹד לְרַבּוֹ אוֹ לְמִי שְׂגָדוֹל מִמֶּנּוּ הֲרֵשׁוֹת בִּידּוֹ. וְאָמַר מַר עֲלָה לֹא שְׂנוּ אֵלָא בְסַעֲוֵדָה אֲבָל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת לֹא דָאָתוּ לְאַיְנְצוּיִי. אָמַר רַב מַתְנֶה הָא דְאַמְרַת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת לֹא לֹא אֲמַרְן אֵלָא בְשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים דְשִׁכְיָחֵי רַבִּים אֲבָל בְּשַׁנִּי וּבַחֲמִישִׁי לֹא. אֵינִי וְהָא רַב הוּנָא קָרִי בְּכֹהֲנָא בְשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים שְׁאַנִּי רַב הוּנָא דְאַפִּילוּ רַבִּי אַמִּי וְרַבִּי אַסִּי כֹהֲנֵי חֲשִׁיבֵי דְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל מִיַּכְּפָה הוּוּ כִּיִּפִּי לִיָּה. אָמַר אַבְבִּי נִקְטִינָן אֵין שָׁם כֹּהֵן גַּתְפָּרְדָּה חֲבַלָּה. וְאָמַר אַבְבִּי נִקְטִינָן אֵין שָׁם לֹוי קוֹרָא כֹהֵן. אֵינִי וְהָאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כֹּהֵן אַחֵר כֹּהֵן לֹא יִקְרָא מִשׁוּם פְּגָמוֹ שֶׁל רֵאשׁוֹן.

לוי אחר לוי לא יקרא משום פגם שניהם. כי קאמרינן באותו כהן:

And one Levite should not read after another because this may cast suspicion on both?

What we meant is [that] the same *kohen* [who was called up first should also read second, in the place of the Levite].

### זוהר קרח דף קע"ו ע"ב

רבי יהודה פתח (איוב לד) שמעו חכמים מלי ויודעים האזינו לי. האי קרא אליהוא אמרו. צא חזי מה כתיב (שם לב) ובשלישת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה וגומר. דהא אינון הוו אמרי מילין ואיוב לא הוה אתנחום עליהו. מהכא אוליפנא מאן דעאל לנחמא לאבל בעי ליפדא מילין בקדמיתא. דהא חבריאי דאיוב הוו אמרי מלי קשוט אבל לנחמא ליה לאו בגין דבעי מלין דאיהו יודי עליהו (בארח קשוט) וכדין יקבל עליה דינא ויודי למלכא קדישא עליה מה כתיב ואליהוא חכה את איוב בדברים וגומר. דאודי לבתר לקדשא בריך הוא וקביל עליה דינא דשמיא. תא חזי כתיב (איוב לד) לבן אנשי לבב שמעו לי שלימין בכלא לאבנא מלין. חלילה לאל מרשע הדא הוא דכתיב ואל זועם בכל יום ושדי מעול דא סמיד לקבלא דא (והא אוקמוה) אל שדי. (שם) כי פועל אדם ישלם לו הא בר נש אויל בהאי עלמא ועביד עבידתוי וחטי קמי מאריה ההוא עובדא תליא עליה לשלמא ליה דינא הדא הוא דכתיב כי פועל אדם ישלם לו ההוא עובדא ישלם לו. ועם כל דא אם ישום אליו לבו בין דבר נש שוי לביה ורעותיה לאתבא קמי מאריה בדין אל אלהי הרוחות רוחו ונשמתו אליו יאסוף לאתצררא בצרוךא דחיי ולא שביק לנפשיה לבר לאתדנא בדנא אחרא:

### Yosef le-Chok

### יוסף לחוק

#### Ethical Teaching:

#### Sefer Chasidim, 86-87

The rule of wisdom is silence. "If a word is worth one *sela*; then silence is worth two." (Megilla 18a) When I speak, I could regret it; but if I do not speak, I do not regret it. Before I speak, I rule and control my words, but once the words have left my mouth, they rule over me. "And show you compassion and be compassionate with you." (Deuteronomy 13:18) Whoever is compassionate towards others will receive compassion from Heaven.

If a person does not act with compassion, what difference is there between him and an animal that does not care nor perceive the suffering of its fellow? A wise man said: Whoever sows hatred will reap regret. The end of quarrelling is regret. Wait a bit [before you act] and you will not have cause for regret. Frivolity removes reverence and is one degree removed from

מוסר

מספר חסידים סימן פ"ו פ"ז

כללה של חכמה שתיקה. מלה בסלע שתיקותא בתרין. כשאני מדבר אני מתחרט וכשאני מדבר איני מתחרט. עד שלא דברתי אני שליט ומושל על דברי אבל כשיצא הדבר מפי אז הדבר מושל בי: (דברים יג) ונתן לך רחמים ורחמך המרחם על הבריות מן השמים ירחמו עליך אם אין אדם מרחם מה בינו לבין בהמה שאינה מקפדת וחוששת בצער חברתה. אמר החכם מי שזרע את השנאה יקצור את התרטה אחרית קטטה חרטה. המתן מעט ולא תתחרט.

licentiousness. Whoever behaves frivolously falls into hell and does not merit to be brought before the Divine Presence, as our Rabbis, of blessed memory, derived from Scripture. How should a person take revenge on his enemy? He should improve himself by one virtue [since]; if someone corrects his

sins against his Creator, his Creator will correct other people's sins towards him.

### Practical Law:

#### Rambam, Laws of Prayer, Chapter 10

(1) If someone said the Shemoneh Esreh prayer without concentrating, he goes back and prays with concentration. But if he concentrated during the first blessing, he does not need to. If someone made a mistake in one of the first three blessings, he goes back to the beginning of the prayer. If he made a mistake in one of the last three blessings, he goes back to the beginning of the blessing concerning worship [רצה]. If someone makes a mistake in one of the middle blessings, he goes back to the beginning of the blessing in which he made the mistake and completes his prayer in order. So, too, if a prayer leader makes a mistake when he prays out loud, he

repeats the prayer in this manner. (2) If a prayer leader makes a mistake when he is praying silently, I say that he does not repeat his prayer because this would be an imposition on the congregation. Rather, he relies on the prayer that he recites aloud. But this only applies if his mistake was not in one of the first three blessings. However, if it was in one of them, he starts again just as any other individual would.

הלכה

הרמב"ם הלכות תפלה פרק י

א מי שהתפלל ולא כיון את לבו יחזור ויתפלל בכונה ואם כיון את לבו בברכה ראשונה שוב אינו צריך. מי שטעה באחת משלש ברכות הראשונות חוזר לראש. ואם טעה באחת משלש ברכות אחרונות יחזור לעבודה. ואם טעה באחת מן האמצעיות חוזר לתחלת ברכה שטעה בה ומשלים תפלתו על הסדר. וכן שליח צבור שטעה בשוא מתפלל בקול רם על דרך זו הוא חוזר: ב אבל אם טעה שליח צבור בשוא מתפלל בלחש אני אומר שאינו חוזר ומתפלל פעם שניה מפני טורח צבור אלא סומך על התפלה שמתפלל בקול רם. והוא שלא טעה בשלש ראשונות שאם טעה בהם לעולם חוזר כמו שהיחיד חוזר:

KORACH FOR WEDNESDAY

TORAH

קרח ליום רביעי

תורה

יכוין בקריאת ששה פסוקים אלו שהם כנגד ו דמילוי ו דשם ב"ן לקנות בו הארת נפש משבת הבאה

טז ויאמר משה אל-קרח אתה וכל-עדתך טז ויאמר משה לקרח את וכל

(16) And Moshe said to Korach; You and your entire congregation be before the